

ны-ты сы, дързновенно излиза срѣщѣ размирницы-ты, та гы ударя и покорява гы. Тогази всякой ся почюди на необикновеннѣ-тѣ царевѣ силѣ, съ коуж-то можя да смири бунта. На другыа день 52 душѣ боляре быдохѣ изловени и смъртно наказани; тоя примѣръ подѣйствува на народа, та по-голѣма-та часть отъ Прѣславцы-ты склонихѣ да ся покрѣстятъ: нѣ съ това бунтъ-тѣ ся несвърши: по вси чыкы другы градове и области възмѣщеніа-та ся умножявахѣ и царь-тѣ нѣмаше друго що да прави, освѣнѣ да ся приготви за вѣтрѣшенѣ религіозенѣ бой, който ся продължи цѣлы осемъ години, додѣ най-сѣтнѣ въ 869—870 г. Христіанство-то вѣстѣржествува всежду изъ Българинѣ.

Въ тыя размирны години между другы-ты си работы Борисъ ся грыжяше още да постави и новѣ-тѣ вѣрѣ въ рядѣ. Той щомъ ся кръсти, проводи посланникъ въ Цариградъ да иска отъ Императора Михаила да му испрати проповѣдници и учители отъ Христіанскы-ты Българи, що живѣяхѣ въ Македоніѣ. Въ всякой градъ опрѣдѣли да ся направятъ чърквы и училища и врѣдомъ распрати учены хора да проповѣдаютъ и да поучяватъ народа по языка му. Той поднови мира съ Грцы-ты и го направи вѣченѣ, а спротивъ условіа-та на тоя миръ Императоръ-тѣ прѣдаде на Българи-ты всечко-то княжество Загорѣ, което отдавна бѣ населено съ Българи Христіаны, та зато бываше много пѣти причина за кръвопроливны боеве между Грцы и Българи. Явно е, че тогази Борисъ е намѣрилъ тукъ много учены Бъл-